

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E. ON Global Commodities SE, dawniej E.On Energy Trading SE

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel București — Wykładnia art. 1, 3, 4 i 6 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11) — Zwrot VAT w państwie członkowskim podatnikom mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy wyznaczyli w pierwszym państwie przedstawiciela podatkowego zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi przed przystąpieniem tego państwa do Unii — Warunek braku rejestracji podatnika w zainteresowanym państwie członkowskim do celów zwrotu — Pojęcie dodatkowego warunku w stosunku do warunków przewidzianych w art. 3 i 4 dyrektywy 79/1072/EWG — Zgodność z prawem w świetle przepisów art. 6 tej samej dyrektywy — Bezpośrednia skuteczność art. 3 i 4 dyrektywy 79/1072/EWG.

Sentencja

Przepisy ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju w związku z art. 38, 171 i 195 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2007/75/WE z dnia 20 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że podatnik mający siedzibę w jednym z państw członkowskich, który dokonywał dostaw energii elektrycznej do podatników-pośredników z siedzibą w innym państwie członkowskim, ma prawo powołać się na ósmą dyrektywę 79/1072 w drugim z tych państw w celu uzyskania zwrotu naliczonego i zapłaconego podatku od wartości dodanej. Prawa tego nie wyłącza sam fakt wyznaczenia przedstawiciela podatkowego zidentyfikowanego do celów podatku od wartości dodanej w tym ostatnim państwie.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 23 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano — Włochy) — Nintendo Co. Ltd i in. przeciwko PC Box Srl, 9Net Srl

(Sprawa C-355/12) (¹)

(Dyrektywa 2001/29/WE — Prawo autorskie i prawa pokrewne w społeczeństwie informacyjnym — Pojęcie środków technologicznych — Mechanizm zabezpieczający — Urządzenie i komplementarne produkty objęte ochroną — Podobne komplementarne urządzenia, produkty lub części składowe pochodzące od innych przedsiębiorstw — Wykluczenie wszelkiej interoperacyjności między nimi — Zakres wspólnianych środków technologicznych — Znaczenie)

(2014/C 93/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc., Nintendo of Europe GmbH

Strona pozwana: PC Box Srl, 9Net Srl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Milano — Wykładnia art. 6 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17, t. 1, s. 230) w związku z motywem em 48 tej dyrektywy — Pojęcie środków technologicznych — Mechanizm zabezpieczający wykluczający interoperacyjność między urządzeniem a komplementarnymi produktami objętymi ochroną oraz podobnymi komplementarnymi urządzeniami i produktami, które nie pochodzą z przedsiębiorstwa produkującego dane urządzenia ani z przedsiębiorstw upoważnionych przez to ostatnie — Znaczenie przeznaczenia nadanego tym środkom technologicznym przez przedsiębiorstwo produkujące dane urządzenia

Sentencja

1) Dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że pojęcie skutecznego środka technologicznego w rozumieniu art. 6 ust. 3 tej dyrektywy może obejmować środki technologiczne polegające głównie na wyposażeniu w system uwierzytelnienia nie tylko nośnika, na którym zapisany jest chroniony utwór taki jak gra wideo, tak aby chronić go przed działaniami, na które nie wyraził zgody podmiot praw autorskich, ale również urządzeń przenośnych lub konsoli służących zapewnieniu dostępu do tych gier i korzystaniu z nich.

2) Do sądu krajowego należy zweryfikowanie, czy inne środki lub środki niepodlegające zainstalowaniu na konsoli mogłyby — wciąż zapewniając porównywalny poziom ochrony praw podmiotu praw autorskich — stanowić mniejszą ingerencję w działania osób trzecich lub ustanawiać mniej ograniczeń dla owych działań. W tym celu istotne jest w szczególności uwzględnienie kosztów związanych z różnymi rodzajami środków technologicznych, aspektów technicznych i praktycznych ich wprowadzenia oraz rezultatów porównania skuteczności tych różnych rodzajów środków technologicznych w zakresie ochrony praw podmiotu praw autorskich, przy czym skuteczność ta nie musi jednak być absolutna. Do sądu krajowego należy również ustalenie celu urzędzeń, produktów czy części składowych umożliwiających obejście wspomnianych środków technologicznych. W tym względzie, w zależności od okoliczności, szczególne znaczenie będzie miał dowód na to, w jaki sposób owe urzędzenia, produkty czy części składowe są faktycznie używane przez osoby trzecie. Sąd krajowy może między innymi przeanalizować, jak często omawiane urzędzenia, produkty lub części składowe są faktycznie wykorzystywane z naruszeniem praw autorskich oraz jak często są one wykorzystywane do celów, które nie naruszają rzeczonych praw.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Austria) — postępowanie wszczęte przez Susanne Sokoll-Seebacher

(Sprawa C-367/12) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Zdrowie publiczne — Artykuł 49 TFUE — Apteki — Odpowiednie zaopatrzenie ludności w produkty lecznicze — Koncesja na prowadzenie — Rozmieszczenie aptek — Ustanowienie ograniczeń opartych zasadniczo na kryterium demograficznym — Minimalna odległość między aptekami)

(2014/C 93/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Strona w postępowaniu głównym

Susanne Sokoll-Seebacher

Przy udziale: Agnes Hemetsberger, następcy prawnego Susanny Zehetner

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich —

Wykładnia art. 49 TFUE oraz art.16 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Przepisy państwa członkowskiego uzależniające wydanie koncesji na prowadzenie apteki od oceny potrzeb rynku opartej na pewnej liczbie złożonych i niemal nieprzewidywalnych kryteriów

Sentencja

Artykuł 49 TFUE, a zwłaszcza wymóg spójności w realizacji wyznaczonego celu, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak stanowiące przedmiot postępowania głównego, które ustanawia jako podstawowe kryterium weryfikacji istnienia potrzeby utworzenia nowej apteki rygorystyczny limit liczby „osób do zaopatrzenia na stałe”, gdy właściwe organy krajowe nie mają możliwości odstępstwa od tego ograniczenia w celu uwzględnienia lokalnych uwarunkowań geograficznych.

(¹) Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 23 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-380/12) (¹)

(Pozycje taryfowe — Ziemia odbarwiająca — Dział 25 Nomenklatury scalonej — Pozycja taryfowa 2508 — Pojęcie „produktów przemysłowych” — Usuwanie zanieczyszczeń bez powodowania zmian struktury produktu — Dział 38 Nomenklatury scalonej — Pozycja taryfowa 3802)

(2014/C 93/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja towarów — Ziemia odbarwiająca — Zaklasyfikowanie do podpozycji 2508 40 00 lub podpozycji 3802 90 00 Nomenklatury scalonej — Pojęcie usuwania zanieczyszczeń w rozumieniu uwagi 1 do działu 25 Nomenklatury scalonej